

از باشنده‌ها تا پاشنده‌ها!

...

از باشنده‌ها تا پاشنده‌ها!

حسن روحانی در کسوت ریاست جمهوری پیش از آنکه گزینش مردم باشد گماشته مرحوم هاشمی بود که بصراحت در فردای انتخابات ریاست جمهوری ۹۲ اظهار داشت:

تا قبل از حمایت من، روحانی تنها ۵٪ رای داشت و با حمایت من رای روحانی ۵۰٪ افزایش یافت!

هاشمی با چنین اظهاراتی ضمن القای خود در قامت یک «کینگ می‌کر» و تخفیف روحانی، عملاً وی را در قامت گماشته خود در ساختمان پاستور برسمیت شناساند و از طریق سیاست «مردی در سایه» معرکه‌گردان دولت تدبیر و امید شد.

اسفند ۷۶ و شش ماه بعد از پایان امپراطوری هاشمی در نهاد ریاست جمهوری، در مقاله «فراموش‌شدگان» با اشاره به فرازی از کتاب «قهرمان در تاریخ» نوشتم:

سیدنی هوگ در کتاب «قهرمان در تاریخ» در توصیف شخصیت لنین می‌گوید:

لنین در استفاده کردن برای هدف‌هایش از کسانی که در صفوف حزب بودند ولی با نظراتش موافق نبودند استعداد بزرگی داشت. او می‌توانست با کسانی کار کند که بدون او نمی‌توانستند با یکدیگر کار کنند! قابلیت‌های هاشمی نیز طی دوران ریاست جمهوری‌اش این توانائی را بنحو احسن از خود نشان داد.

پنج ماه بعد از فقدان هاشمی رفسنجانی نیز در خرداد ۹۶ و در مقاله «محلل ناکام» گفتم:

در نبود هاشمی دیگر روحانی را نیز باید تمام شده تلقی کرد و «همه مردان هاشمی» از جمله روحانی در نبود «مقتدا» فاقد گرانیگاه شده و در «غیبت‌اش» آن گماشته‌گی دچار گمگشتگی شده که چون کشتی بی‌لنگر «کج می‌شد و مژ می‌شد» که شد! و از درون پاشید و مملکتی را پاشاند و از باشندگی برای اکبر به پاشندگی در نبود اکبر رسید!

#داریوش_سجادی

#حسن_روحانی

#هاشمی_رفسنجانی